

heder i dag, så er de betydeligt bedre, end de var for år tilbage.

Man behøver ikke længere i vore dage at distribuere videobånd, man kan enten gøre det, at man distribuerer tingene elektronisk, så de, som det hedder på nudansk, downloades på en computer, og man ser tingene på den, og man kan distribuere det på DVD-skiver og på andet billigt optagemedie. Så omkostningerne behøver ikke være så store i dag, som de har været tidligere. Oven i købet kan man i dag distribuere meget mere fjernsyn og radioudsendelser osv., end man har kunnet tidligere, og langt de fleste vil med en internetopkobling kunne se tv-aviser og den slags nyhedsudsendelser umiddelbart efter, at de har været vist i det ordinære fjernsyn. Så det er en anden tid, vi lever i i vore dage.

Men vi anerkender behovet for, at søfarende, som befinder sig på den anden side af jordkloben, kan følge med i, hvad der foregår i Danmark, og hvor SF var hurtige til at erklære, at det her måtte rederne så tage på sig, så er det egentlig vores opfattelse, at her er en velegnet opgave, som de faglige organisationer for de søfarende kan tage på sig.

Fagbevægelsen har store problemer med at argumentere for, hvorfor folk overhovedet skal være medlem af en fagforening i vore dage. Her var faktisk en opgave, som kunne dokumentere behovet for, at man er medlem af en faglig organisation for de søfarende, nemlig at det var en del af medlemskontingentet, at man påtog sig den her opgave. Når jeg ser på de formuer, der er akkumuleret i fagbevægelsen, så skulle det ikke være noget som helst problem at finansiere den her ordning.

Men sådan rent samfundsøkonomisk kan man selvfølgelig godt fra rederne synes, at Folketinget går i små sko. Rederierne sejler 15 mia. hjem til Danmark om året, og så vil vi ikke engang kvittere ved at give for 4,9 mio. kr. tv-betjening af deres medarbejdere.

Men det er de mange bække små, der gør den store å, og betingelsen for, at vi kan få sat skatter og afgifter ned, er, at vi begynder at gennemføre nogle besparelser, som der ikke kan argumenteres for, hvorfor den omkostning skal være på finansloven. Ja, så kan der jo heller ikke argumenteres for, hvorfor vi skal bruge mellem 3 og 4 mio. kr. om året på Det Arnemagnæanske Institut, og det har vi gjort siden midten af 1960'erne. Det er en af de ting, der også burde ud af finansloven.

For de søfarende kan med rette spørge, hvorfor der er nogen, der skal sidde og pille i de gamle islandske sagaer og har gjort det siden midten af 1960'erne, når de ikke kan få lov til at få nyhedsbetjening. Så der skal bare proportioner i tingene. Vi håber, at det her bliver et af mange, ja, forhåbentlig hundredvis af forslag fra regeringen, med forslag til konti og bevillinger, der glider ud af finansloven ud fra den forudsætning, at de ikke er livsnødvendige, for at vores velfærdssamfund kan opretholdes. Så vi skal nok støtte forslaget, og vi håber, at resultatet bliver, at de faglige organisationer for de søfarende påtager sig denne meget væsentlige opgave, nemlig at servicere deres medlemmer med nyheder fra Danmark.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Da vor ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg meddele følgende: Vi støtter selvfølgelig, at danske søfarende skal have mulighed for at se dansk tv, men mener, det er en helt naturlig opgave for arbejdsgiverne at finansiere det. Det drejer sig om godt 10.000 kr. om året pr. skib. Det er ingenting for et erhverv, der har stærkt stigende indtjening.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører. Det kan jo somme tider gå hurtigt, men ikke altid.

Ole M. Nielsen (KRF):

Undskyld. Jeg havde fået udsættelse, men så lang udsættelse var det altså ikke.

Det her er en lille sag, det var vist den radikale ordfører, der sagde, at der må prioriteres. Nej, jeg må nok sige, at 5 mio. kr. ikke kan være noget, vi behandler for pengenes skyld i den forstand, selv om det selvfølgelig også er et beløb. Med hensyn til den sammenligning, som hr. Kim Behnke fremførte, synes jeg faktisk, at 5 mio. kr. til velfærd for søfolk må komme foran 4 mio. kr. til at sidde og pille i gamle islandske sagaer. Ikke fordi man overhovedet kan sætte så gode ting op imod hinanden, man kan sikkert blive ved med at finde noget i de gamle islandske sagaer, men når jeg skal vælge, så vælger jeg nu den her.

Men da det ikke er økonomi, så er der en række principper i den sag her. Rederierne har fået nogle skattefordele, og så kan man argumentere